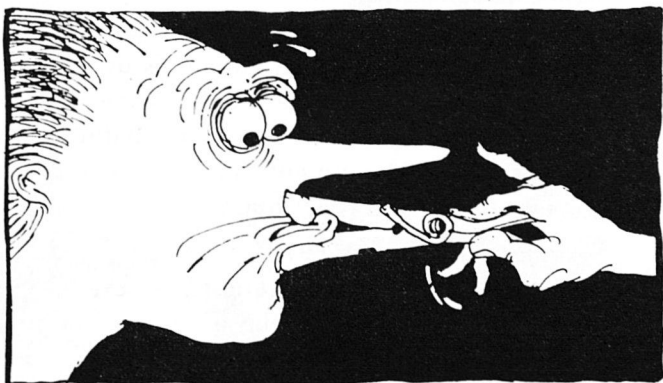

Des del dia 21 de maig de 1986, l'endemà de publicar-se en el *Bulletí Oficial* de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (B.O.C.A.I.B. nº 15 de 20-V-86), tenim Llei de Normalització Lingüística. Amb cert retràs, no gaire explicable, s'ha produït l'aprovació, publicació i entrada en vigor d'una Llei que les altres Comunitats Autònomes ja tenen des de fa 2 o 3 anys. Malgrat el retard, però, sigui benvinguda aquesta Llei que tan necessària ens era.

L'aprovació de la Llei coincidí, en el temps, amb diverses activitats i actes que aquí es celebraven dins el marc del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana, i, realment, aquesta aprovació va passar desapercebuda. Potser no es va saber donar-li el ressò adequat, tot i que l'esdeveniment era prou important.

Ara que ja tenim la Llei, comença la tasca. Intentar i aconseguir normalitzar una situació que des de segles no ho és normal, no és feina de dos dies. De la mateixa manera que intentam democratitzar-nos de cada dia més, i de mica en mica ho anam fent, igualment hem de ser conscients que superar la nostra situació lingüística és una feina que exigeix paciència per a conseguir-ho i força per a no afluixar gens en la nostra voluntat d'expressar-nos en la llengua que ens és pròpia.

La dificultat està en harmonitzar les llibertats i drets dels individus que integram una societat plural. La Constitució consagra un perpetu conflicte i lluita de llibertats enfrontades: llibertat d'educació versus llibertat de càtedra, versus llibertat d'empresa (ideari); el dret a l'honor i la intimitat versus la llibertat d'expressió; el dret a utilitzar la pròpia llengua versus el deure de garantir als castellano-parlants el poder utilitzar "la llengua oficial" de l'Estat en qualsevol lloc i moment.

La dificultat està també, en la poca voluntat d'entendre les "diverses parles dels teus fills", com deia S. Espriu, i en la mentalitat colonitzadora a la qual no es poden sostreure moltes de les persones que cohabiten amb nosaltres i a la nostra terra.

La dificultat està en les coses que esperem dels nostres polítics, que són molt ràpids a l'hora de prometre i no tant a l'hora de complir. Els interessos polítics haurien d'estar sempre per davall de les exigències del poble i això no és quasi bé mai així. Per això ens hem hagut d'alarmar quan a començament de juliol llegiem a la premsa titulars i notícies que ens preparaven per si de cas els curs proper no s'aplicava la Llei de Normalització als Centres Docents debut a un conflicte de competències entre la Conselleria d'Educació i Cultura i el MEC. Una pura anècdota formal pot impedir que la necessitat social d'una situació normalitzada pugui dur-se a terme. Només de pensar-ho un s'esgarrija. La realitat seria còmica si no fos patètica, ja que som l'única comunitat autònoma de llengua no castellana que encara no té transferides competències —ni plenes ni buides— en matèria d'educació. Tot i això, volem pensar, dins la nostra ancestral bona fe, que aquets problemes que ens anunciava la premsa no són més que pretextos que utilitzen els nostres polítics, amb molt de sentit de l'humor, per animar un poc l'ambient.

La Llei de Normalització Lingüística vol esser un propòsit de bones intencions i formalment ho és. El que falta saber és amb quins mitjans compta per a fer efectives aquestes intencions. Són molts els aspectes que queden a l'aire per un desenvolupament reglamentari, però ens hem de demanar: quan es regularà? i com?. I tot això no depen més que de la voluntat política del Govern Balear i a hores d'ara no han dit com promouran tot el que volen promoure, ni quin esperit inspirarà les disposicions posteriors (Quants de reglaments hi ha ja preparats per a publicar? Quines previsions pressupostàries s'han fet? seràn suficients?...).

Ara bé, cal no oblidar que si la voluntat política és, en primera instància, del Govern Balear, també és cert que els partits polítics representats al Parlament de les Illes Balears són responsables en segon terme, i així els ho recordarem; perquè la responsabilitat política l'assolim tots els ciutadans de la qual en farem ús si no s'aconsegueix tot el que és necessari per progressar adequadament en el desenvolupament d'aquesta llei.

Ens preocupen força molts d'aspectes que a la Llei només s'apunten en general i ambigüament. Per exemple, la qüestió de les exempcions, els permissos a sol·licitar través burocràtiques -per a fer l'ensenyament en català i no sols del català...

Per esser normal aquesta Llei, és a dir normalitzar, l'aplicació del català s'hauria de fer amb els mateixos termes que el castellà. La qual cosa, dis-

sortadament, sembla que no serà així. Tot i això, la primera passa està donada i ens hem de felicitar, i esperar a la vegada que les següents vinguin més aviat i el millor possible.

Finalment volem dir que cal difondre aquesta Llei, i hores d'ara no s'ha fet. Però no només dins l'ensenyança. Aquest és un nivell prou important, no l'únic. Els mitjans de comunicació, els poders públics han d'assolir que la llengua no és qüestió de forma, o marginal i secundària, sino fonamental, i que ells tenen molt que dir i fer en la tasca normalitzadora. Tota la població té el compromís, i així ho ha d'exigir, d'obligar i obligar-se a un pacte social i cultural, el més ample possible, per a aconseguir els objectius que ens plantejam. Que la llengua sigui la que marqui la vertadera i real identitat d'un país i d'una gent.

GOVERN BALEAR

Conselleria d'Educació i Cultura

LA NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA I L'ESCOLA DE LES ILLES BALEARS

La normalització lingüística a l'Escola de Balears comença amb el Real Decret 2192/79. Aquest Decret no ha estat mai aplicat amb la rigorositat necessària per al seu bon desenvolupament, i ens dona com a resultat situacions diverses: alumnes que no han rebut classes de català en les condicions adequades i, per tant, centres on no s'han arribat a impartir les tres hores setmanals establertes. El nivell més afavorit ha estat BUP, ja que els llicenciats han pogut donar el nivell que pertoca a cada curs.

Ara encara, la tasca de recollir dades sobre la qualitat de l'ensenyament en català, és un projecte ambiciós. Necessitam conèixer l'aspecte qualitatiu per tal de poder avaluar amb objectivitat aquest Decret del 1979, inicialment positiu, però ple de deficiències teòriques i pràctiques.

Aquest Decret del 1979 es derogà pel de dia 13 de setembre del 1985. Aquest nou Decret crea les eines legals per poder dur a terme una tasca educativa de normalització lingüística a les Illes Balears.

llibres
en català

—

CARRER RUBÍ, 5
TEL. 21 38 21
PALMA